

Dr. Németh Zsolt vagyok, 2006-ban végeztem a Batthyány Lajos Gimnáziumban, az Erdős Iskola hétvégi táboraiba (bár akkor még hivatalos neve egyáltalán nem is volt azt hiszem) annak legelső, pécsi elindulásától a gimnáziumi tanulmányaim végéig jártam.

Ezt követően Budapesten, az Eötvös Loránd Tudományegyetemen tanultam informatikát és elméleti matematikát, ezt az akkor frissen induló bolognai rendszer egész kényelmesen lehetővé tette. Mint utólag kiderült, ez a kettő ráadásul egy elég hasznos kombinációja a tudományos elméleteknek és a gyakorlati felhasználásoknak – ráadásul így később, a szakmai pályám során sosem kellett kellemetlenül éreznem magam, ha egy elméletről megkérdezték, hogy van-e bármi „haszna”, vagy ha egy módszerről meg kellett vizsgálni, hogy elméletileg kellően megalapozott-e.

Az egyetem elvégzése után ugyanitt folytattam a doktori képzéssel, disszertációm a függvényapproximációból írtam, melyben egy speciális típusú függvényközelítő eljárásról igazoltam több, korábban bizonyítatlan sejtést, és adtam a felhasználhatóságára vonatkozó elméleti korlátokat. Azóta is ezen a bizonyos értelemben határterületnek tekinthető területen dolgozok kutatóként, jelenleg az ELTE Numerikus Analízis tanszékének adjunktusaként.

A kérdések, amikkel foglalkozunk számos tényleges felhasználási lehetőséget hordoznak az utóbbi években nagyon felfutott, mai szóval élve „túlhype-olt” digitális jel- és képfeldolgozás jellegzetes problémáinak megoldásában. Ennek köszönhetően számos nemzetközi együttműködést alakítottunk ki főleg olasz, osztrák, spanyol és amerikai egyetemekkel, kutatóhelyekkel.

Részen az Erdős Iskolás múlt motivált arra, hogy oktatóként az egyetemen is indítsak néhány szemlélettágító, felsőbb matematikához köthető tehetséggondozó kurzust, és hogy az érdeklődő hallgatókat igyekezzem a tudásukhoz mérten bevonni az itt folyó kutatómunkába is.

Mindezek mellett jelenleg tagja vagyok a Nemzetközi Informatikai Diákolimpia Tudományos Bizottságának (IOI ISC), egy 7 fős testületnek ami az olimpiai feladatok kitűzéséért felelős.

Ezek persze valószínűleg az Erdős Iskola jelenlegi, még „felnövében lévő” tagjainak sok ponton csak homályosan értelmezhető, értékelhető információk, tehát inkább arról írok pár további mondatot, hogy így visszatekintve miket adott nekem ez a program.

Mikor kisgyerek voltam, nagyon érdekelt a programozás, viszont a matematikáról nem sokat tudtam – nagyon jól ment az iskolában, szerettem, mint tárgyat, de nem láttam benne semmi különösét. Olyannyira nem, hogy 6. osztályos koromban Erdős Gábor tanár úr külön szólt a szüleimnek, hogy ugyan már küldjék el a gyereket a sulis matekszakkörre, mert magamtól inkább zeneórára meg focizni mentem helyette. Ezek a szakkörök, és a mellettük frissen beinduló hétvégi matektáborok döbbsenítették rá, hogy a matematikának milyen mélysége és kultúrája van, innentől mindig nagyon szerettem a táborokba és versenyekre járni, és pár év „felzárkózás” után ezeken már eredményesen is tudtam szerepelni – például Nemzetközi Magyar Matematikaversenyen és OKTV-n is voltam első díjas.

Egyrészt jó érzés volt, hogy a versenyeken így már nem csak „sok másik okos gyereket” láttam, hanem egy jó részüket személyesen is ismertem az Erdős programból. Másrészt, ami talán még pótolhatatlan hozadéka a programnak, hogy az ember megismeri sok különböző tanár, és mellette sok különböző kortársa gondolkodását, hozzáállását a matematika és kicsit az élet egyes területeihez – az itt megszerzett sokszínűség, ha átragad az emberre, akkor rengeteg ötletet és egyfajta magabiztosságot tud adni a matematikai, és általában a logikus gondolkodásban.

Jónéhány konkrét és személyes barátság megkötésén túl aminek még külön örülök, hogy ha bárkivel felnőttként összefutok, és kiderül, hogy járt ezekbe a táborokba, mindenki rengeteg pozitív emléket

és élményt tud felsorolni, jó szívvel emlékszik vissza a tanárok egyéniségére és óráira, és bár a legtöbbben nem a matematikához közvetlenül kapcsolódó területen helyezkednek el, mégis úgy ítélik meg, hogy sokat adott nekik ez a lehetőség, hogy részt vehetnek a táborokon.